

*Sygn. akt II Cz 609/17*

## POSTANOWIENIE

K., dnia 26 września 2017 r.

**Sąd Okręgowy w Kaliszu, II Wydział Cywilny Odwoławczy**

w składzie następującym:

**Przewodniczący: SSO Jacek Chmura**

**Sędziowie: SSO Barbara Mokras**

**SSO Janusz Roszewski (spr.)**

po rozpoznaniu w dniu 26 września 2017 r. w Kaliszu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa małoletniej E. C., działających przez matkę A. C.

przeciwko P. C. (1)

o alimenty

w przedmiocie zażalenia pozwanego

na postanowienie Sądu Rejonowego w Pleszewie

z dnia 7 lipca 2017 r., sygn. akt III RC 56/17

postanawia:

- 1. zmienić zaskarżone postanowienie w ten tylko sposób, że zobowiązać pozwanego P. C. (2) dołożenia na rzecz małoletniej powódki E. C. kwoty po 800,00 zł (osiemset złotych) miesięcznie do dnia 10 – ego każdego miesiąca;**
- 2. oddalić zażalenie w pozostałym zakresie;**
- 3. rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego pozostawić Sądowi I instancji w orzeczeniu kończącym sprawę.**

SSO Barbara Mokras SSO Jacek Chmura SSO Janusz Roszewski

Dnia 27 września 2017 roku

Sygn. akt II Cz 609/17

## UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 7 lipca 2017 r. Sąd Rejonowy w Pleszewie zabezpieczył roszczenie o alimenty poprzez zobowiązanie pozwanego P. C. (1) dołożenia na rzecz małoletniej powódki E. C., ur. (...) w P., kwoty po 900 zł miesięcznie na czas trwania postępowania, poczynając od dnia od dnia 6 lipca 2017 r. do 5 – ego dnia każdego miesiąca, z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat, do rąk matki małoletniej powódki A. C..

W uzasadnieniu Sąd Rejonowy wskazał, że kwota udzielonego zabezpieczenia jest adekwatna do zarobkowych i majątkowych możliwości pozwanego oraz uzasadnionych potrzeb powódki, które w ten sposób zostaną zabezpieczone.

Od powyższego postanowienia pozwany wniósł zażalenie, zaskarżając je w części, w jakiej pozwany P. C. (1) został zobowiązany do łożenia na rzecz małoletniej powódki kwoty przekraczającej po 500 zł miesięcznie.

Skarżący zarzucił zaskarżonemu postanowieniu błędne ustalenia w zakresie potrzeb małoletniej powódki oraz możliwości zarobkowych i majątkowych pozwanego, a przez to wadliwe określenie kwoty zabezpieczenia roszczeń małoletniej powódki o alimenty.

Mając na uwadze powyższy zarzut, skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez zobowiązanie pozwanego do łożenia na rzecz małoletniej powódki E. C. alimentów w kwocie po 500 zł miesięcznie na czas trwania postępowania od dnia 6 lipca 2017 r. do 15 – go dnia każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w płatności którejkolwiek z rat, do rąk matki małoletniej powódki A. C. oraz o zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych.

W odpowiedzi na zażalenie strona powodowa wniosła o jego oddalenie oraz o zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

#### **Sąd Okręgowy zważył, co następuje:**

Zażalenie zasługuje na częściowe uwzględnienie.

Jak zasadnie wskazał Sąd Rejonowy, z dyspozycji art. 135 § 1 i § 2 k.r.o. wynika, że zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego, przy czym wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, może polegać w całości lub części na osobistych staraniach o utrzymanie lub o wychowanie uprawnionego; w takim wypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na pokrywaniu w całości lub części kosztów utrzymania lub wychowania uprawnionego.

Trafny jest zarzut, że nie zostały w dostateczny sposób uprawdopodobnione zarobkowe i majątkowe możliwości pozwanego, co umożliwiłoby przyjęcie, że pozwany dysponuje możliwościami zarobkowymi uzasadniającymi łożenie przez niego tymczasowo na rzecz małoletniej E. C. alimentów w kwocie po 900 zł miesięcznie. W treści pozwu strona powodowa twierdziła, że pozwany osiąga dochód z tytułu wynagrodzenia za pracę w wysokości średnio 2.800 zł netto miesięcznie. Tymczasem w treści zażalenia pozwany twierdzi, że przedmiotowy dochód wynosi od 2.500 zł netto do 1.900 zł netto miesięcznie. W celu uprawdopodobnienia swoich twierdzeń pozwany przedłożył zaświadczenie pracodawcy z dnia 18 lipca 2017 r. o dochodach uzyskiwanych przez pozwanego z tytułu umowy o pracę w pełnym wymiarze czasu za okres od stycznia do czerwca 2017 r., z którego wynika, że średni dochód pozwanego stanowi kwotę niespełna 2.200 zł netto miesięcznie, przy czym – na obecnym etapie postępowania – nie ujawniły się żadne okoliczności, które nakazywałyby poddanie w wątpliwość wiarygodności przedłożonego zaświadczenia. Wbrew stanowisku strony powodowej, za ustaleniem wyższych dochodów pozwanego nie może przemawiać treść PIT – 11 pozwanego za 2016 r., z którego wynika, że pozwany uzyskał z tytułu wynagrodzenia za pracę przychód w wysokości 36.360,58 zł miesięcznie, albowiem już z samej jego treści wynika, że po odliczeniu kosztów uzyskania przychodu, zaliczki na podatek od osób fizycznych, składek na ubezpieczenie społeczne oraz zdrowotne - jego dochód plasował się w podobnej wysokości do dochodu w pierwszym półroczu 2017 r.

Należy także przyznać rację skarżącemu w zakresie, w którym zakwestionował wysokość ustalonych przez Sąd w pisemnych motywach zaskarżonego postanowienia możliwości zarobkowych matki małoletniej powódki, które – według jej twierdzeń, powielonych w ustalenia Sądu I instancji – stanowią kwotę średnio 1.300 zł miesięcznie. Należy zauważyć, że z przedłożonego przez matkę małoletniej powódki zaświadczenia pracodawcy z dnia 30 czerwca 2017 r. o

dochodach matki powódki A. C. wynika, że – w istocie – otrzymała ona średni miesięczny dochód w kwocie niespełna 1.300 zł netto, jednak za okres od dnia 22 maja 2017 r. do 30 czerwca 2017 r., a więc za okres niespełna 1,5 – miesięczny. Tymczasem z tego samego zaświadczenia wynika, że wynagrodzenie matki powódki za pełny miesiąc stanowi kwotę 1.841,63 zł netto.

Jednocześnie nie zasługują na uwzględnienie zarzuty pozwanego w zakresie, w którym kwestionuje uprawdopodobnione przez stronę powodową usprawiedliwionych potrzeb małoletniej powodów, w zakresie wydatków na sfinansowanie wypoczynku letniego i zimowego małoletniej powódki. Analiza pisemnych motywów zaskarżonego postanowienia wskazuje bowiem, że Sąd I instancji nie uwzględnił tych wydatków ustalając zakres niezbędnych kosztów utrzymania małoletniej powódki. Należy jednak podzielić ten zarzut w zakresie, w jakim niższy dochód pozwanego powinien wywrzeć wpływ na ocenę wysokości usprawiedliwionych wydatków na utrzymanie małoletniej powódki, która powinna pozostawać w korelacji do możliwości zarobkowych zobowiązanego.

Na częściowe uwzględnienie zasługuje żądanie skarżącego dotyczące terminu uiszczenia świadczenia alimentacyjnego. Uzasadniając ten wniosek, pozwany podniósł, że otrzymuje wynagrodzenie do 10 – ego dnia każdego miesiąca. Skoro jednak, jak wynika z treści umowy najmu, pozwany zobowiązał się do uiszczania czynszu do dnia 10 – ego każdego miesiąca, w ocenie Sądu Okręgowego nie ma podstaw do uznania, że zobowiązania z tego tytułu winny wyprzedzać zobowiązania z tytułu alimentacji dziecka.

W tym stanie rzeczy, wobec niższego od ustalonego przez Sąd a quo dochodu pozwanego, przy jednoczesnym wyższym od ustalonego dochodzie matki powódki, Sąd Okręgowy uznał, że na obecnym etapie postępowania zasadne jest obniżenie wymiaru obowiązku alimentacyjnego pozwanego, jednak nie w zakresie, w którym domagał się tego skarżący. Sąd Okręgowy uznał bowiem za trafne argumenty strony powodowej, iż przedstawione przez pozwanego koszty utrzymania wynajmowanego mieszkania obciążają nie tylko jego, ale także dwie inne osoby, co wynika z treści aneksu do umowy najmu.

W kwestii natomiast podnoszonej przez skarżącego okoliczności, że jego możliwości finansowe są uszczuplone z uwagi na konieczność spłacania długów, należy zauważyć, iż pozwany nie uprawdopodobnił, kiedy powstały przedmiotowe zobowiązania i z jakiego tytułu, czy np. w celu zaspokojenia potrzeb rodziny, czy też pokrycia osobistych potrzeb pozwanego, a jeżeli tak, to jakiego rodzaju.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Okręgowy uznał, że na obecnym etapie postępowania pozwany powinien uiszczać na rzecz małoletniej powódki kwotę po 800 zł miesięcznie do 10 – ego dnia każdego miesiąca. Ustalając wymiar obowiązku alimentacyjnego pozwanego, Sąd Okręgowy uwzględnił z jednej strony okoliczność, że pozwany osiąga wyższy dochód od matki powódki, która – dodatkowo - czyni osobiste starania w utrzymanie i wychowanie dziecka, a z drugiej strony okoliczność, że usprawiedliwione potrzeby uprawnionego powinny być adekwatne do zarobkowych możliwości zobowiązanego.

Dlatego, na podstawie przepisu art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. – orzeczono, jak w punkcie 1. sentencji.

W pozostałym zakresie zażalenie podlegało oddaleniu na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.

O kosztach postępowania zażaleniowego orzeczono na podstawie przepisu art. 108 § 1 zd. 1 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 zd. 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.

SSO Barbara Mokras SSO Jacek Chmura SSO Janusz Roszewski